

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedkyně JUDr. Lenky Matyášové a soudců JUDr. Jakuba Camrdu a JUDr. Viktora Kučery v právní věci žalobce: **M. P.**, zast. advokátem JUDr. Ing. Lukášem Prudilem, advokátem se sídlem Bašty 416/8, Brno, proti žalované: **Česká správa sociálního zabezpečení**, se sídlem Křížová 25, Praha 5, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 1. 12. 2021, č. j. 41 Ad 22/2020 – 42, vedené u Nejvyššího správního soudu pod sp. zn. 3 Ads 408/2021, o námitce podjatosti žalobce proti soudcům 3. a 4. senátu Nejvyššího správního soudu,

t a k t o :

Soudci Nejvyššího správního soudu JUDr. Jaroslav Vlašín, Mgr. Radovan Havelec, JUDr. Jiří Palla, Mgr. Aleš Roztočil a Mgr. Petra Weissová **n e j s o u v y l o u č e n í** z projednávání a rozhodnutí věci vedené u Nejvyššího správního soudu pod sp. zn. 3 Ads 408/2021.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Žalobce (dále „stěžovatel“) podal dne 17. 12. 2021 u Nejvyššího správního soudu kasační stížnost proti shora označenému rozsudku krajského soudu. Vzhledem k tomu že kasační stížnost nesplňovala náležitosti ve smyslu § 106 odst. 1 s. ř. s., byl stěžovatel usnesením ze dne 21. 12. 2021, č. j. 3 Ads 408/2021 – 9, vyzván k doplnění kasační stížnosti.

[2] Dne 3. 1. 2022 byly stěžovateli zaslány informace o řízení, včetně poučení o složení senátu, jakož i o soudcích zastupujícího senátu dle platného rozvrhu práce. Dne 10. 1. 2022 stěžovatel vznesl k soudcům rozhodujícího 3. senátu, jakož i k soudcům 4. senátu námitku podjatosti, kterou odůvodnil tím, že „*zmínění soudci se již podíleli na rozhodování sporů vedených u NSS pod sp. zn. 4 Ads 113/2012 a sp. zn. 3 Ads 97/2017, jejichž účastníky byli stěžovatel a žalovaná; je zde proto obava z neobjektivního přisluhu namítaných soudců ke sporu, což by mohlo negativně ovlivnit rozhodnutí soudu a zatížit ho vadou, která je v rozporu s čl. 36 Listiny základních práv a svobod.*“

[3] K uvedené námitce se soudci ve věci rozhodujícího senátu vyjádřili s tím, že nemají žádný vztah ke stěžovateli ani projednávané věci.

[4] Podle § 8 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“) jsou soudci „*vyloučeni z projednávání a rozhodnutí věci, jestliže se zřetelem na jejich poměr k věci, k účastníkům nebo k jejich zástupcům je dán důvod pochybovat o jejich nepodjatosti. Vyloučení jsou též soudci, kteří se podíleli na projednávání nebo rozhodování věci u správního orgánu nebo v předchozím soudním řízení. Důvodem k vyloučení soudce nejsou okolnosti, které spočívají v postupu soudce v řízení o projednávané věci nebo v jeho rozhodování v jiných věcech.*“ (zvýrazněno Nejvyšším správním soudem). Podle § 8 odst. 5 s. ř. s. musí být námitka podjatosti zdůvodněna a musí v ní být uvedeny konkrétní skutečnosti, z nichž je podjatost vůči konkrétnímu soudci dovozována. Jakkoli je stěžovatelova námitka podjatosti velmi obecná a – izolovaně posuzována – za hranicí požadavku na její odůvodněnost

a konkrétnost, z jejího obsahu Nejvyšší správní soud dovozuje, že ji stěžovatel opírá o postup uvedených soudců v jeho jiných věcech.

[5] Integrální součástí práva na spravedlivý proces tak, jak je vymezeno v čl. 36 odst. 1 Listiny základních práv a svobod a v čl. 6 odst. 1 Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod, je garance toho, aby ve věci rozhodoval nezávislý a nestranný soudce. Rozhodnutí o vyloučení soudce z důvodů uvedených v § 8 s. ř. s. představuje výjimku z ústavní zásady, podle níž nikdo nesmí být odňat svému zákonnému soudci s tím, že příslušnost soudu i soudce stanoví zákon (čl. 38 odst. 1 Listiny základních práv a svobod). Tak, jak zákon tuto příslušnost stanovil, je tato zásadně dána, a postup, kterým je věc odnímána příslušnému soudci a přikázána soudci jinému, je nutno chápat jako postup výjimečný. Soudce lze tedy z projednávání a rozhodnutí přidělené věci vyloučit jen výjimečně a ze skutečně závažných důvodů, které mu reálně brání rozhodnout v souladu se zákonem nezaujatě a spravedlivě (srov. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 4. 2003, č. j. Nao 19/2003 - 16, dostupné na www.nssoud.cz). Zákon přitom stanoví, že takovým důvodem nemůže být okolnost, která spočívá v postupu soudce v řízení o projednávané věci nebo v jeho rozhodování v jiných věcech.

[6] Námitka podjatosti vznesená stěžovatelem vůči soudcům 3., resp. 4. senátu tedy neobstojí, neboť ji vztahuje k presumovanému „postupu ... v řízení o projednávané věci“, tj. k důvodům, jež podle výslovného znění § 8 odst. 1 věty poslední s. ř. s. důvodem pro vyloučení soudců z rozhodování jednoznačně být nemohou.

[7] S přihlédnutím ke shora uvedeným důvodům Nejvyšší správní soud rozhodl tak, že soudci Nejvyššího správního soudu uvedení ve výroku tohoto usnesení nejsou vyloučeni z projednávání a rozhodnutí věci vedené u tohoto soudu pod sp. zn. 3Ads 408/2021.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 20. ledna 2022

JUDr. Lenka Matyášová
předsedkyně senátu